

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De sacerdote tentato, à Deo consolato. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

ministrando: vt audias vocem Dei loquentis de excelso, celestiu
 consolationum libamenta prægustando, ac tandem plenissimè
 his Domini verbis consoles in morte: Euge serue bone & fide-
 lis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra
 in gaudium Domini tui. Esto igitur fidelis vsque ad mortem, &
 dabitur tibi corona vitæ. Quã nemo meretur dignè accipere, nisi
 qui legitimè certauerit, & vsque in finem perseuerauerit in vir-
 tute. Sed vt iam dicta factis comprobem, etiam exempla perse-
 uerandi tibi describam,

C A P V T V.

De sacerdote tentato, & à Deo consolato.

I. ERat apud nos sacerdos quidam Alardus nomine, cupiens ^{Senior.}
 seculo renunciare, & canonicæ religionis habitum accepta-
 re. Sed antequam inuestitus esset, tentator affuit, ad memoriam
 ei priores seculi delicias reducens, quibus diu prodigè vtebatur:
 cœpitque tristari vehementer, quia parètes & amicos reliquisset,
 & iam inter alienos tanquam exul à patria sua viuere deberet de-
 solatus. Tristitia igitur suborta, secuta sunt & alia nō pauca gra-
 uamina, veluti tonitrua dura. Nam tedium loci, & difficultatem
 ordinis, hostis ei incussit malignus; & quàm bene posset viuere
 in partibus suis, & multis què prodesse amicis. Hæc enim sunt
 fraudulentæ serpentis iacula, quibus sepe nonitorum corda niti-
 tur vulnerare; vt à sancto proposito eos reslire compellat. Sed
 Deo miserante, dum adhuc sacerdos staret in acie certaminis, lux
 celestis consolationis emicuit, & totam nebulam mundanæ tri-
 stitiæ dissipauit.

2. Itaque spiritu Dei, cōtra diabolicas immisiones reaccēsus
 & confortatus, cœpit intra se cogitare ad quid venisset; & solerti
 ratione propositum iam arreptum perpendens, virili animo seip-
 sum erigebat, dicens: Ecce Deo prouidente, hunc locum emēda-
 tionis gratia, sponte supplexque intraisti; nunc multo plura pro
 tuis necessarijs inuenisti, quam pridem in seculo reliquisti. Pau-
 cos amicos propter Christum postergasti, sed iam plures spiri-
 tuales fratres, maiori charitate tibi coniunctos, pro carnalibus
 recepisti. Cuncta, quæ ad vsum huius monasterij pertinent, tua
 sunt, ac tecum diuiduntur in charitate. Alij pro te laborant, alij
 pro te orant, alij pro te legunt, alij scribunt; nemo hic otatur,
 nemo propria possidet, omnia in commune conferuntur.

3. En tot habes hic seruitia, quot sunt claustrij officia, cū vni-
 uersa familia. Quid ergo habes conqueri? aut quid times Deo li-
 bero corde seruire? Subijce te incunētāter suauissimo iugo Chri-
 sti; tolle super te onus Domini leue; obliuiscere populum tuū, &
 domum patris tui, vt pro paruis magna recipias, pro tēporalibus

æterna, pro vanitatibus huius sæculi gloriosissimū regnum Dei quatenus cum Paulo Apostolo veraciter proloquaris: Tanquam nihil proprietatis habentes, & omnia in communitate possidentes. Hæc & similia eo cogitante, & sanctorum Patrū vestigia per singulos dies cōsiderante, confortatus est in melius animus sacerdotis. Et post probationis tēpus habitu regulari indutus est, atque anne cōpleto solenni voto professus. Qui postmodum in ordine annis triginta laudabiliter viuens, in bona senectute obdormiuit in pace.

CAPVT VI.

De iuueni clerico, qui relicto studio monasterium intrauit.

Senior.
Adolescēs
quidam à
studijs ad
monaste-
rium des-
iuit.

1. **F**uit quidam iuuenis scholaris, primæuæ ætatis flore vigelcens; qui studio literarum deditus Dauentriæ, nonnunquam à studentibus socijs & promotis ad studium Parisiense intabatur promissis & donis. Sed quorundam deuotorum cōsilio hac intentione reuocatus est, & informatus ne se periculo daret desiderio altioris doctrinæ. Interea accidit, vt duo germani fratres consodales eius, corpore & ingenio habiles, de schola Dauentriensi versus Parisios se transferrent. Cumque paruo tempore ibidem in studio stetissent, vno die ambo defuncti sunt.

2. Sed & alij quidam ex studentibus ad magisterium promoti, post multas expensas & diuturnos labores, cum cœpissent scientia & fama clarere, ex hac luce repente sunt subtracti. Audiens hoc præfatus iuuenis de suis coætaneis studentibus, compunctus est ampliùs, atque in breui valedicens scholasticis rebus, discipulus Christi inter regulares effectus est.

CAPVT VII.

De matrona, qua filium conuersum planxit; sed postea ad Deum conuersa, gratias egit.

Senior.

1. **M**atrona quadam diues, & secularis, filium vnicum habuit tenere dilectum, ætate & scientia ac moribus adornatum. Hic cælesti inspiratione afflatus, elegit Deo potius humiliter seruire, quàm in seculo paternis bonis transitorie frui, & mercari. Recessit ergo ab aspectibus amicorum longius, petijtque monasterium regularium, ad famulandum Domino secretius & perfectius, cunctis mundi retinaculis abdicatis. Quem mater vidua subsecuta, precibus ac lamentis studuit reuocare, sed minime valuit.

2. Illa igitur ad sua abeunte, & in mœrore graui existente, contigit